

C/2024/7360

16.12.2024

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2024 r. – Kverulant.org/Parlament

(Sprawa T-529/24)

(C/2024/7360)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Kverulant.org o. p. s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: D. Schmied, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa dostępu do dokumentów [art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (⁽¹⁾) oraz art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (⁽²⁾)] poprzez wydanie decyzji Parlamentu z dnia 14 sierpnia 2024 r. (sygn. 2023–0337C), którą częściowo oddalono złożony przez stronę skarżącą ponowny wniosek o udostępnienie dokumentów Parlamentu Europejskiego dotyczących diet członków tej instytucji.
  - Brak przejrzystości: Parlament odmówił przekazania dokładnych danych dotyczących kosztów i działalności określonych posłów, uniemożliwiając w ten sposób sprawowanie przez stronę skarżącą, działającą w charakterze „strażnika społecznego” skutecznej kontroli wykorzystania funduszy publicznych. Dane zbiorcze, które zostały przekazane do wyłącznej dyspozycji strony skarżącej, nie są źródłem informacji umożliwiających obiektywną i publiczną weryfikację efektywnego wykorzystania funduszy publicznych przez konkretnych posłów.
  - Indywidualna odpowiedzialność posłów: posłowie ponoszą osobistą odpowiedzialność za gospodarowanie funduszami publicznymi. Odmawiając podania do publicznej wiadomości konkretnych danych, Parlament uniemożliwił skuteczną kontrolę ich działalności oraz wydatków.
  - Do realizacji zamierzonego celu niezbędne są konkretne dane: aby móc zweryfikować racjonalność wydatków i efektywność działań posłów, należy uzyskać konkretne dane, których nie można zastąpić ogólnym zestawieniem w postaci danych zbiorczych, ani odesłaniem do ogólnych uregulowań dotyczących wszystkich teoretycznych możliwości korzystania z tychże funduszy publicznych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001 i spoczywającego na instytucjach Unii obowiązku przedstawienia jasnego i możliwego do zweryfikowania uzasadnienia ich decyzji zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
  - Brak uzasadnienia decyzji: Parlament nie wyjaśnił, w jaki konkretnie sposób podanie danych do wiadomości publicznej mogłoby naruszyć prawo posłów do ochrony życia prywatnego. Odniesienia do ryzyka były ogólne i hipotetyczne, co stoi w sprzeczności z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (wyrok Sądu z dnia 15 lipca 2015 r., Dennekamp/Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497).

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 1. t. 3, s. 331).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39).

- Nieuwzględnienie w wystarczającym zakresie kwestii proporcjonalności: Parlament nie zbadał kwestii proporcjonalności przy wyważaniu ochrony życia prywatnego z interesem publicznym polegającym na zapewnieniu przejrzystości. Strona skarżąca twierdzi, że interes publiczny przeważa nad hipotetycznym ryzykiem naruszenia prywatności posłów, których dane dotyczą.
-